

MARIE SVEDBERG AXELSON & MALIN OLSSON

PLUTTE EN OVANLIG KANIN

Plutte, en ovanlig kanin
Utgiven av Visto förlag, Lerum, 2024
www.vistoforlag.se | info@vistoforlag.se

©Text: Marie Svedberg Axelson
© Illustratör: Malin Olsson | Malins penna
Sättning: Visto förlag

Första upplagan
Tryckt i Riga, 2024
ISBN: 978-91-8073-862-0

MARIE SVEDBERG AXELSON & MALIN OLSSON

PLUTTE, EN OVANLIG KÄNIN

Kapitel 1

Det här är Plutte

Kaninen Plutte var två år gammal, men eftersom kaninår räknas annorlunda än människoår var han ungefär lika gammal som en tonåring. Han var helt svart förutom trampdynorna som var grå. Plutte var en dvärgvädur och därför var han inte särskilt stor, men han hade härligt mjuka och hängande öron som var så långa att de nästan släpade ner i marken.

”Han är precis lagom stor och världens sötaste”, brukade barnen i familjen Björk säga.

Plutte bodde hos familjen Björk, som bestod av mamma Karin, pappa Ove och deras tre barn. Patrik var äldst och försökte hålla ordning på sina syskon. Sofie var näst äldst och drömde om att bli veterinär. Sist men inte minst kom Fredrik, som var yngst och familjens teaterapa.

Familjen bodde i ett rött hus med vita knutar. Huset låg en bit utanför staden intill en stor skog och en underbar sjö där de kunde fiska och bada. ”Perfekt”, brukade mamma och pappa säga. ”Nära till stan och nära till djur och natur.”

Runt huset fanns en stor trädgård med en härlig gräsmatta där barnen spelade fotboll och kubb på somrarna och där Plutte brukade få hoppa över hinder. Det fanns en altan där familjen dukade upp till födelsedagsfest och andra kalas när solen sken på himlen. Det fanns också rosenrabatter, gungor och en sandlåda där Plutte brukade sätta sig och bajsa. Då blev mamma Karin så arg på honom att han fick sätta sig i buren, men det gick fort över och snart var han ute igen. Både kompisar och släktingar kom på besök så ofta att dörren till huset nästan alltid stod öppen.

Plutte älskade huset, trädgården och familjen Björk. Till och med när mamma blev ruskigt arg älskade han henne. Men Plutte hade inte alltid bott hos familjen. Faktum är att Plutte kunde ha fått ett helt annat liv, långt från trädgården och det röda huset ...

Kapitel 2

Plutte flyttar hem

Det var en fredagskväll strax efter påsk och familjen Björk åt middag. Sofie babblade på om sina husdjursdrömmar, som vanligt, och mamma suckade.

”Snälla, snälla”, bönade Sofie. ”Om jag inte kan få en häst kan jag väl få en hund. Farmor kan köpa en,

hon har lovat att det går bra!” Sofie hade alltid velat ha ett eget husdjur, och nu när hon gick på ridskola förstod hon inte vad som var problemet – det var ju inte alls svårt, tyckte hon.

”Snälla Sofie”, suckade mamma, som visste att det inte var så enkelt med husdjur som Sofie sa att det var. ”Det är inte pengarna som är problemet, utan att sköta en hund.”

Plutte är en påhittig och modig kanin,
men han är inte som andra kaniner.

När Plutte flyttar till familjen Björk vill han
nämligen vara med på allt som familjen gör.
Men det är inte alltid det passar en kanin ...

Berättelsen om kaninen Plutte och familjen Björk är inspirerad
av författarens egen familj och deras kanin, som ständigt
hamnade i diverse äventyr.

